

Mój Chrystus

*Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie*

październik 2012 r.

28.10.2012 r.

Rok IV nr 36

ROK WIARY

Jest on związany z otwarciem II Soboru Watykańskiego (sobór – zebranie biskupów świata pod przewodnictwem papieża) i trwa od 11 października 2012 roku do 24 listopada 2013 roku tj. do uroczystości Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. W historii Kościoła Katolickiego był jeden Sobór Apostolski w 49 roku w Jerozolimie, na którym byli obecni prawie wszyscy apostołowie oraz 21 soborów powszechnych. W dniu rozpoczęcia „Roku Wiary”, minęła również 20-sta rocznica, opublikowania przez bł. Jana Pawła II Katechizmu Kościo-

ła Katolickiego, jako narzędzia wspierającego przeżywanie tajemnicy wiary w Rzymie i w stolicach biskupich świata.

„Rok Wiary” rozpoczął się w czwartek 11 października 2012 roku, a w parafiach w niedzielę 14 października 2012 roku.

Przeżyjmy autentycznie „Rok Wiary” – poruszymy serca i otworzymy umysły oraz przyglnijmy i zaufajmy Bogu.

ks. Proboszcz

O ODPUSTACH PRAWIE WSZYSTKO

W *Dzienniczku* św. s. Faustyny czytamy: „Dusze w czyśćcu cierpiące modlą się bardzo gorąco, ale bez skutku dla siebie, **my tylko możemy im przyjść z pomocą**” (por. Dz. 20). Dusze czyścicowe są jak *żebracy*, którzy błagają nas o „jałmużnę ducha”. Bez wątpienia ojciec Pio pięknie napisał, że dusze, za które się ktoś modli na ziemi, odwdzięczają się niezmierznie, wstawiając się za tymi osobami przed Panem. Zatem pomóżmy sobie i tym niecodziennym *Żebrakom*.

Papież Benedykt XVI w Adhortacji apostołskiej Sacramentum Caritatis podkreśla, że żyjemy w czasach całkowitego spłylenia życia duchowego. Tymczasem warunkiem godnego przyjęcia **Ciała Pańskiego jest serce prawdziwie oczyszczone** w sakramencie pojednania, aby zyskać odpust zupełny. Warto dodać, że odpust cząstkowy to darowanie części kar doczesnych, a odpust zupełny to darowanie wszystkich kar doczesnych. Kto by więc zmarł bezpośrednio po uzyskaniu odpustu zupełnego, poszedłby prosto do nieba (Ks. Edmund Naujokaitis).

Należy podkreślić, że adresatami odpustów

są osoby żyjące i zmarłe, ale nie można uzyskiwać odpustu dla innej osoby żyjącej (!). Nie możemy za kogoś decydować o jego świętości. Ze zmarłymi cierpiącymi w czyśćcu rzecz ma się nieco inaczej. Ich czas na nawracanie się i czynienie ziemskiej pokuty skończył się w chwili śmierci, **oczekują teraz na naszą pomoc, której możemy im udzielić** (por. KKK 1479; 1498). Odpusty dla dusz czyścicowych mają więc nieocenioną wartość dla ich wyzwolenia. To naprawdę okrucieństwo z naszej strony nie korzystać z tych skarbów, które Kościół nam proponuje dla korzyści dusz (por. s. Anna Czajkowska WDC, 2007).

dokończenie na str. 2

dokończenie ze str. 1

O ODPUSTACH PRAWIE WSZYSTKO

Odpusty zupełne i częściowe za zmarłych cierpiących w czyśćcu zyskuje się drogą wstawiennictwa (całkowicie zależnego od Boga i pozostającego dla nas tajemnicą). Cierpienie czyśćcowe jest oczyszczeniem z wszelkich braków miłości do Boga i człowieka. Bł. Jan Paweł II wyjaśnia to w słowach: **Trzeba usunąć**

ślady przywiązania do zła i naprawić wszelkie zniekształcenia duszy (audiencja generalna 1999 r.). Zatem proces oczyszczania po śmierci staje się bolesny im głębiej zakorzeniły się w ludzkim sercu grzechy (skazy czy zmarszczki). Dlatego Kościół zachęca nas do spieszenia z pomocą duszom czyśćcowym przede wszystkim przez

Msze św., **Msze święte gregoriańskie**, jałmużnę, **cierpienia, umartwienia, post** i odpusty (por. KKK 958; 1479). Podążając za zamyśłem Kościoła można zyskiwać odpusty częściowe i zupełne. Nie możemy pomijać małych zadań, aby od razu sięgać po te wielkie (s. A. Czajkowska WDC, s. Irena Złotkowska WDC). **Pamiętajmy, że Kościół daje nam możliwość wielu odpustów częściowych w ciągu jednego dnia, ale tylko jeden zupełny (!).**

NIEKTÓRE ODPUSTY ZUPEŁNE I CZĄSTKOWE

Odpusty zupełne, które można zyskiwać każdego dnia:

- ♦ Nawiedzenie i adoracja Najświętszego Sakramentu trwające pół godziny.
- ♦ Czytanie Pisma Świętego, przez przynajmniej pół godziny, z całą należną słowu Bożemu i jako lektury duchowej.
- ♦ Pobożne odprawienie Drogi Krzyżowej.
- ♦ Pobożne odmawianie Różańca św. w kościele, rodzinie, zwłaszcza gdy wielu modli się w szlachetnym celu.
- ♦ Odmówienie Koronki do Bożego Miłosierdzia w kościele (gdzie znajduje się Najświętszy Sakrament Eucharystii publicznie wystawiony lub ukryty w tabernakulum). Uwaga! Jeżeli z powodu choroby lub innej słusznej przyczyny

wierni nie mogą wyjść z domu, to pod zwykłymi warunkami można zyskać odpust zupełny, ale odmówią koronkę z ufnością i pragnieniem miłosierdzia dla siebie oraz okazania go innym.

Odpusty zupełne, które można zyskiwać w ciągu roku:

- ♦ W uroczystość Wszystkich Świętych w każ-

dym kościołe, kaplice oraz za pobożne nawiedzenie cmentarza w dniach **1-8 listopada** połączone z modlitwą za zmarłych. **Ten odpust można zyskać jedynie dla zmarłych cierpiących w czyśćcu** – nie można go ofiarować za siebie.

- ♦ Nawiedzenie kościoła w Dniu Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych (2 listopada).

- ♦ Pobożne przyjęcie (przez radio lub telewizję) błogosławieństwa Urbi et Orbi.
- ♦ Pobożny udział w procesji eucharystycznej w uroczystość Bożego Ciała.
- ♦ Pobożne uczestniczenie w liturgii Wielkiego Postu połączone z adoracją krzyża.
- ♦ Uczestniczenie wiernych w Mszy św. jubileuszowej z okazji święceń kapłańskich (25-, 50-, 60-lecia) lub biskupich (25-, 40-, 50-lecia).
- ♦ Celebrowanie Mszy św. prymicyjnej, w tej Eucharystii z udziałem wiernych.
- ♦ Przyjęcie Pierwszej Komunii Św. i udział w tym obrzędzie.
- ♦ Uczestniczenie w ćwiczeniach duchowych (np. rekolekcjach – trwających trzy pełne dni).
- ♦ Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych w czasie liturgii Wigilii Paschalnej, czyli w Wielką Sobotę wieczorem.
- ♦ Nawiedzenie większych bazylik rzymskich.
- ♦ Kongres eucharystyczny (na miejscu pod koniec kongresu).
- ♦ Synod diecezjalny (udział).
- ♦ W dniu 2 sierpnia, to jest w dniu odpustu Porcjunkuli.

dokończenie na str. 7

Spróbuj to przemysleć

SĄD OSTATECZNY

Po wypełnieniu prostego i pogodnego życia zmarła pewna kobieta i znalazła się natychmiast w długiej i uporządkowanej procesji osób, które przesuwali się powoli w stronę Najwyższego Sędziego. Przesunawszy się do połowy kolejki, coraz bardziej przysłuchiwała się słowom Boga. Słyszała jak Bóg mówił do kogoś:

-Ty, co pomogłeś, kiedy miałem wypadek na drodze i zawiozłeś mnie do szpitala, wstąp do mego Raju. Potem mówił do kogoś innego:

-Ty, co bez żadnego zysku pożyczyleś wdrowie pieniądze, wstąp, aby otrzymać wieczną nagrodę. A potem znów:

-Ty, który wykonywałeś bezpłatnie bardzo skomplikowane operacje chirurgiczne, pomagając mi przynosić wielu ludziom nadzieję, wstąp do mego Królestwa. I tak dalej.

Uboga kobieta przeraziła się bardzo, bo-
wiedzieliśmy chociaż wysilała się jak tylko mogła, nie była w stanie przypomnieć sobie żadnego szczególnego dokonania, czy czynu w swoim życiu. Przepuściła nawet kolejkę, by mieć wię-

cej czasu na penetrację swojej pamięci, ale nie wymyśliła niczego ważnego. Pewien uśmiechnięty, ale stanowczy anioł, nie pozwolił jej ponownie przepuścić długiej kolejki. Z bijącym sercem i z wielkim strachem dotarła przed oblicze Boga. Ogarnął ją natychmiast swoim uśmiechem.

Ty, która prasowałaś wszystkie moje koszule... Dziel się moją Radością!

Czasem jest nam bardzo trudno wyobrazić sobie rzeczy nadzwyczajne w sposób zwyczajny.

OSTATNIE MIEJSCE

Piekieło było już prawie całkiem wypełnione, a przed jego bramą oczekiwało jeszcze na wejście wiele osób. Diabeł nie miał innego rozwiązania sytuacji, jak tylko zablokować drzwi przed nowymi kandydatami. Pozostało tylko, jedno miejsce i jak się rozumie, może je zająć tylko ktoś z was, kto był największym grzesznikiem, powiedział.

- Czy jest wśród zgromadzonych jakiś zawodowy morderca? zapytał. Ale nie słysząc pozytywnej odpowiedzi, zmuszony był przystąpić do egzaminowania wszystkich stojących w kolejce grzeszników. W pewnym momencie, swój wzrok skierował na jednego z nich, który umknął wcześniej jego uwadze.

- A ty, co zrobiłeś? zapytał go.

- Nic. Jestem uczciwym człowiekiem, a znalazłem się tutaj jedynie przez przypadek.

- Niemożliwe. Musiałeś jednak coś zawinić.

- Tak. To prawda, powiedział zmartwiony człowiek.

- Starłem się być zawsze jak najdalej od grzechu.

Widziałem jak jedni krzywdzili drugich, ale sam nie brałem w tym udziału.

Widziałem dzieci umierające z głodu i sprzedawane, a najsłabsze z nich traktowano jak śmieci. Byłem świadkiem, jak ludzie czynili sobie wzajemne świństwa i oskarżali się.

Jedynie ja wolny byłem od pokus i nic nie czyniłem. Nigdy!!!

- Naprawdę nigdy? zapytał z niedowierzaniem diabeł.

- Czy to rzeczywiście prawda, że widziałeś to wszystko na swoje własne oczy?

- Jak najbardziej!

- I naprawdę nic nie zrobiłeś? powtórzył jeszcze raz diabeł.

- Absolutnie nic! Diabeł zaśmiał się ze zdziwienia.

- Wejdz, mój przyjacielu. Ostatnie wolne miejsce należy do ciebie!!!

opr. Grażyna Demska

Z dziedzictwa Jana Pawła II

Wezwanie do nowej ewangelizacji

Rozpoczęliśmy rok wiary. To okazja do ożywienia naszej wiary z Chrystusem, pogłębienia wiary. Wiara ma tę dynamikę, że umacnia się, gdy jest przekazywana. Oto jak do nowego przekazywania wiary, czyli ewangelizacji wzywał Jan Paweł II w adhortacji *Christifideles Laici*.

Całe kraje i narody, w których niegdyś religia i życie chrześcijańskie kwitły i dały początek wspólnotom wiary żywej i dynamicznej, dzisiaj wystawione są na ciężką próbę, a niekiedy podlegają procesowi radykalnych przemian wskutek szerzenia się zobojeźnienia, sekularyzmu i ateizmu. Chodzi tu przede wszystkim o kraje i narody należące do tak zwanego Pierwszego Świata, w których dobrobyt materialny i konsumizm, aczkolwiek przemieszane z sytuacjami zastraszającej nędzy i ubóstwa, sprzyjają i hołdują zasadzie: „**żyć tak, jak gdyby Bóg nie istniał**”. Otóż zobojeźnienie religijne i zupełny brak praktycznego odniesienia do Boga, nawet w obliczu najpoważniejszych problemów życiowych są zjawiskami nie mniej niepokojącymi i destruktywnymi niż jawny ateizm. I nawet jeśli wiara chrześcijańska zachowała się jeszcze w niektórych tradycjach i obrzędach, to stopniowo traci ona swe miejsce w najistotniejszych momentach ludzkiej egzystencji, takich jak narodziny, cierpienie i śmierć. W rezultacie, współczesnego człowieka stojącego w obliczu tajemnicy i pytań, na które nie znajduje odpowiedzi, ogarnia rozczarowanie i rozpacz lub nawet pokusa wyeliminowania źródła tych problemów przez położenie kresu ludzkiemu życiu.

W innych regionach i narodach chrześcijańskie tradycje pobożności i religijności ludowej pozostały żywe. Dziś jednak owemu moralnemu i duchowemu dziedzictwu grozi roztrwonienie pod wpływem wielorakich procesów, wśród których na pierwszy plan wysuwa się proces sekularyzacji i rozwój sekt. Jedynie nowa ewangelizacja może zapewnić rozkwit czystej i głębokiej wiary, zdolnej nadać tym tradycjom siłę prowadzącą do autentycznej wolności.

Oczywiście wszędzie istnieje pilna potrzeba odnowienia chrześcijańskiej tkanki społeczności ludzkiej. Jednak warunkiem tego jest *odtworzenie chrześcijańskiej tkanki samych wspólnot kościelnych* w tych krajach i narodach.

W owym zadaniu Kościoła ludzie świeccy, na mocy ich uczestnictwa w prorockim urzędzie Chrystusa, biorą pełny udział. Do nich w szczególności należy świadczenie o tym, jak wiara chrześcijańska daje jedyną pełną odpowiedź, którą wszyscy mniej lub bardziej świadomie przyjmują i której pragną, na problemy i nadzieje, jakie życie stawia przed każdym człowiekiem i każdym społeczeństwem. Świeccy mogą spełniać to zadanie pod warunkiem, że zdołają przezwyciężyć rozdział między Ewangelią a własnym życiem,

nadając wszystkim swoim działaniom w rodzinie, w pracy, na polu społecznym spójność właściwą takiemu życiu, które czerpie natchnienie z Ewangelii i w niej znajduje siłę do tego, by w pełni się realizować.

Pragnę skierować raz jeszcze do wszystkich współczesnych ludzi gorący apel, który wyznaczył początek mojej pasterskiej posługi: „**Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!** Otwórzcie dla Jego mocy zbawczej granice państw, systemów ekonomicznych, systemów politycznych, rozległe dziedziny kultury, cywilizacji, postępu! Nie lękajcie się! Chrystus wie, **«co jest w człowieku»**. On jeden! A dzisiaj człowiek tak często nie wie, co w nim jest, co jest w głębi jego umysłu i serca. Tak często jest niepewny sensu swojego życia na ziemi. Szarpie nim niepewność, która przeradza się w rozpacz. Pozwólcie zatem — proszę Was, błagam Was z pokorą i ufnością — pozwólcie Chrystusowi mówić do człowieka. On jeden ma słowa życia — tak, życia wiecznego”

Otwarcie drzwi Chrystusowi, przyjęcie Go w sferę własnego człowieczeństwa, nie tylko nie jest zagrożeniem dla człowieka, lecz stanowi jedyną drogę prowadzącą do uznania człowieka w pełni jego prawdy i do wyniesienia jego wartości.

Ta synteza Ewangelii i codziennego życia będzie najwspanialszym i najbardziej przekonywającym świadectwem ludzi świeckich, że nie lęk, ale poszukiwanie Chrystusa i przylgnięcie doń decydują o stylu życia i wzrastaniu człowieka, o nowych sposobach egzystencji, bardziej zgodnych z ludzką godnością.

Człowiek jest kochany przez Boga! Oto proste, a jakże przejmujące Orędzie, które Kościół jest winien człowiekowi. Każdy chrześcijanin może i musi słowem oraz życiem głosić: Bóg cię kocha, Chrystus przyszedł dla ciebie, Chrystus dla ciebie jest „**Drogą, i Prawdą, i Życiem!**” (J 7,4, 6)(...)

Nowym pokoleniom świeccy winni ofiarować swój cenny i konieczny wkład w *formie dzieła systematycznej katechezy*. Ojcowie synodali odnieśli się z wdzięcznością do pracy katechetów, przyznając, iż „pełnią oni bardzo odpowiedzialną rolę w animacji wspólnot kościelnych”. Oczywiście, rodzice chrześcijańscy są pierwszymi i niezastąpionymi katechetami swoich dzieci, do czego uzdalnia ich sakrament Małżeństwa. Wszyscy jednak winniśmy zdawać sobie sprawę z tego, że każdy ochrzczony ma „prawo” do nauki wiary, wychowania oraz stałego wspierania w wierze i w życiu chrześcijańskim.

(Christifideles Laici 34) **opr. ks Adam**

Symbolika liturgiczna

Liturgia Słowa Bożego w Uroczystość Wszystkich Świętych

Zbliża się Uroczystość Wszystkich Świętych i chciałbym przybliżyć treści czytań przeznaczonych na tę uroczystość. W tę uroczystość nie chodzi o podkreślenie świętych, którzy nie mają osobnego wspomnienia, czy święta w kalendarzu liturgicznym, ani o uczczenie anonimowej rzeszy świętych. Wszystkich świętych jest świętem Kościoła. Pierwsze czytanie zaczerpnięte jest z Księgi Apokalipsy św. Jana Apostoła (7, 2 – 14) mówiące o wielkim tłumie zbawionych. Jest tu ukazane zwycięstwo łaski Bożej w człowieku, wychwała Boga, który działa w świętych, nagradza swoje własne dary. Drugie czytanie natomiast jest fragmentem z pierwszego listu św. Jana (3, 1-3) ukierunkowane jest na miłość i świętość. Skłania do wzniesienia oczu ku niebu i rozważania pełni Boskiego życia, które nas czeka: „**Obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy**”. Czytana Ewangelia jest fragmentem w/g św. Mateusza (5,1-12) przedstawiająca osiem błogosławieństw wygłoszonych na Górze przez samego Mistrza.

Jeżus zwyciężył śmierć i grzech. Wielkość tego zwycięstwa uświadamiamy sobie, kontemplując dziś w uroczystość Wszystkich Świętych ten wielki tłum świętych, stojący z radością przed tronem Boga. To już nie jednostki, ale cała rzesza ludzi zaświadcza o tym, że każdy, „ **kto pokłada w Nim nadzieję, uświęca się, podobnie jak On jest święty**”. Oby ich przykład i wstawiennictwo umocniły naszą wiarę, że Boża droga, choć często szara i niepozorna, jest w rzeczywistości wspaniałą przygodą ze szczęśliwym końcem.

To, co najcenniejsze, to dopiero przed nami: „**wielki tłum, którego nikt nie mógł policzyć**”, i to, że „**jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy**”. Nadzieja przychodzi z przyszłości, a przyszłość staje się żywa w pełnej zaufania w wierze. Dzisiaj, gdy jesteśmy zagonieni, małostkowi, nie-stali, gdy często nie umiemy odróżnić dobra od zła, to właśnie teraz Bóg składa nam obietnicę. I tylko On wie, co mówi, kiedy nazywa nas błogosławionymi.

Świętość nie jest rzeczywistością zarezerwowaną dla wybranych. Jest ona dostępna dla każdego chrześcijanina, który przez chrzest stał się dzieckiem Bożym. Tę radosną prawdę przypomina ta uroczystość, w której czcimy zasługi wszystkich świętych. W gronie świętych, czyli zbawionych, jest miejsce dla każdego człowieka. Jednocząc się ze wszystkimi świętymi w celebracji Eucharystii, prosimy Boga o moc

i wytrwałość pozwalającą nam w codziennym życiu iść drogą błogosławieństw, która prowadzi bezpośrednio do nieba.

Nasza świętość ma swój początek w miłości Ojca, która rodzi w sercu postawę adoracji. W miarę jak nasze serca milkną, upodabniają się do Serca Syna Bożego, na krzyżu adorującego Ojca. Zaczynają się w nas wypełniać błogosławieństwa. Stajemy się łagodni, ubodzy, miłosierni, czysti, pełni pokoju. Pierwszym owocem adoracji jest głębokie oczyszczenie serca we krwi Baranka, ostatecznym – oglądanie Boga takim, jakim jest.

Kościół uwielbia w tę Uroczystość Boga w życiu świętych i błogosławionych. To nasi bracia i siostry, zebrani spośród wszystkich ludów, pokoleń i języków, którzy z pomocą łaski Bożej wnieśli się na wyżyny człowieczeństwa. Byli ludźmi błogosławieństw. Nie dążyli do sławy, zaszczytów czy bogactwa, ale całym sercem szukali Boga, a teraz już na wieki cieszą się oglądaniem Jego oblicza. Przypominają nam dzisiaj, że także my wszyscy powołani jesteśmy do świętości. Jeżeli pragniemy Boga i otwieramy się na Jego łaskę, to drogi naszego życia, nawet, jeśli nie zawsze są proste, doprowadzą nas do zjednoczenia z Nim na wieki.

Kazanie na Górze jest skrótem Nowego Testamentu. A streszczeniem tego Kazania jest Ośiem Błogosławieństw. Mówią one o ludziach, którzy są błogosławieni, czyli szczęśliwi. Przyjmują oni z jednej strony całą prawdę tego świata, a z drugiej strony wyczekują Bożego królestwa. Błogosławieni żyją w napięciu między doświadczanym ubóstwem i prześladowaniem, a tym co jest najważniejsze i najpiękniejsze, ale jeszcze nieznane. Zgoda na to maksymalne napięcie daje szansę na szczęście.

Warto przy okazji wyjaśnić, że uroczystość Wszystkich Świętych nie jest wbrew spotykanym opiniom żadnym „świętem zmarłych”. Taka opinia wytworzyła się w okresie komunizmu. Kościół cieszy się, że bardzo wielu zmarłych przebywa u Boga w niebie. I tu tkwi istota tego święta. Czerpiąc pociechę z obcowania z tą wielką rzeszą świętych radujemy się tą uroczystością. W życiu świętych nie należy brać pod uwagę jedynie ich ziemskich biografii, ale także ich życie i działanie w Bogu po śmierci. W przypadku świętych jest jasne, kto zmierza ku Bogu, nie oddala się od ludzi, ale staje im się prawdziwie bliski. Wsłuchajmy się więc w Słowo Boże, które Kościół w tym dniu głosi podczas Eucharystii.

Marek Piwoński

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

AKCJA HONOROWEGO ODDAWANIA KRWI

W ramach obchodów Dnia Papieskiego, dnia 14 października, już po raz piąty, w naszej parafii odbyła się akcja honorowego oddawania krwi pod hasłem **„Każda kropla krwi darem życia”**.

Zgłosiło się 27 osób chętnych do oddania krwi. Sześcioro z tych osób, w wyniku przejścio-

wych przeciwwskazań, nie zakwalifikowało się do poboru. Krew oddało 21 osób, co dało prawie 9,5 litra krwi. Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w tej akcji.

„Bóg zapłać”!!!.

Wspomnijmy w modlitwie tych, którzy odeszli

ŻAL

Żal że się za mało kochało
że się myślało o sobie
że się już nie zdążyło
że było za późno

choćby się teraz pobiegło
w przedpokoju szuralo
niosło serce osobne
w telefonie szukało
słuchem szerszym od słowa

choćby się spokojnie
głupią minę stroiło
jak lew na muszce

choćby się chciało ostrzec
że pogoda niestała
bo tęcza zbyt czerwona
a sól zwilgotniała

choćby się chciało pomóc
własną gębą podmuchać
w rosół za słony

wszystko już potem za mało
choćby się izarz wyłakało
nagie niepewne

Słowa

Do ostatniej chwili nie przestawał mówić
jakby chciał język wyciągnąć poza śmierć
klęcząc przy jego łóżku tłumaczyłem mu
tam słowa już nic nie znaczą
nie zwracają ludziom głowy
nie można za nie otrzymać żadnego honorarium
niemodne jak wiarus dzwoniący nogami
nie kłamią dłużej niż żyją
nieporadne jak nieoblazane jeszcze ciele

tłumaczyłem mu że czeka go
tylko jedno słowo które jest milczeniem

Prośba

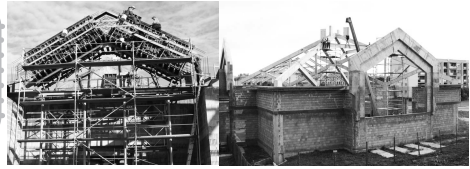
Sam nie czyniłem dobrego
ani mniej ani więcej
to tylko anioł rozdawał
czasami przez moje ręce
kochać też nie umiałem
wiernie ani niewiernie
ktoś inny lepszy
kochał przeze mnie
dogmatów nie rozumiałem
rano w południe w nocy

ufam że wytłumaczysz
kiedy mi zamkniesz oczy

ks. Jan Twardowski

Wieści z budowy

Bóg zapłać za ofiary na budowę kościoła. W miesiącu wrześniu zebrano 11 tys. 261 zł. Serdecznie też dziękujemy wszystkim ofiarodawcom za dodatkowe ofiary, które rzadko, ale wpływają na konto parafialne.

W parafii Matki Kościoła, w niedzielę 23 września, zebrano na naszą budowę 2 tys. 312 zł. Obecnie wykonywane są dalsze prace w kościele, wstawiane są stalowe rygle do konstrukcji dachu.

dokończenie ze str. 2

O ODPUSTACH PRAWIE WSZYSTKO

- ♦ Udział w świętych Misjach i wysłuchanie kilku nauk (połączone z uroczystym zakończeniem).
- ♦ Wyzytacja kościoła lub ołtarza w dniu konsekracji.
- ♦ Nawiedzenie kościoła, kaplicy zakonników w święto ich założyciela.
- ♦ Pobożny udział w publicznym śpiewie lub recytacji hymnu O Stworzycielu Duchu, przyjdź w dniu 1 stycznia (Nowy Rok) i w Zesłanie Ducha Świętego.
- ♦ Udział w publicznym śpiewie lub recytacji hymnu Ciebie, Boga, wysławiamy – w 31 grudnia, podziękowanie Bogu za dobrodziejstwa w całym roku.
- ♦ W niedzielę Bożego Miłosierdzia (czyli w II Niedzielę Wielkanocną) – serce całkowicie wolne od grzechu, pobożne wezwania do Pana Jezusa Miłosiernego.
- ♦ Za udział w nabożeństwie Gorzkich żali – można go zyskać raz w tygodniu w okresie Wielkiego Postu.

Odpusty częściowe:

- ♦ Dziękczynienie po Komunii Świętej, korzystając z modlitwy Duszo Chrystusowa lub Oto ja, o dobry Jezu; wzbudzenie aktu duchowej Komunii Św.
- ♦ Dokładny rachunek sumienia, przed sakramentem pokuty, wzbudzenie aktu żalu (tzw. akt doskonały).
- ♦ Pobożne korzystanie z dewocjonałów, jak krzyż, różaniec, szkaplerz, medalik (poświęcone przez diakona, kapłana).
- ♦ Pobożne odmówienie jutrzni lub niesporów z Liturgii Godzin; nowenny, septenny przed Narodzeniem Pańskim, Zesłaniem Ducha Św., uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP.
- ♦ Modlitwa za pasterzy Kościoła św. za papieża

albo biskupa.

- ♦ Modlitwa do św. Józefa, świętych Apostołów Piotra i Pawła, do świętych, błogosławionych w dniu uczczenia danego świętego, błogosławionego.
- ♦ Odmówienie jednej z litanii.
- ♦ Modlitwy na początku dnia, zakończenia dnia, przed posiłkiem, po posiłku (według formularza zatwierdzonego przez kompetentną władzę kościelną).
- ♦ Pobożne odmówienie modlitwy do Anioła Stróża, Matki Bożej, modlitwy Anioł Pański, Królowo nieba wesel się (w okresie wielkanocnym).
- ♦ Pobożne i uważne słuchanie słowa Bożego (homilia, kazanie).
- ♦ Akt wynagradzania Najświętszemu Sercu Pana Jezusa od słów: O Jezu, najśladzsy.
- ♦ Akt poświęcenia rodzajowi ludzkiemu Jezusowi Chrystusowi jako Królowi Wszechświata.

Warunki zyskiwania odpustów częściowych i zupełnych:

- ♦ Stan łaski uświęcającej przez cały czas spełniania warunków odpustowych.
- ♦ Wierny za każdym razem powinien wzbudzać aktualną intencję (ogólną lub szczegółową).
- ♦ Modlitwa w intencjach Papieża (wystarczy jedno Ojciec nasz i Zdrowaś Maryjo).
- ♦ Wierzę w Boga (przy wielu odpustach wymaganym warunkiem jest wyznanie wiary).
- ♦ **Uwaga! Całkowite wykluczenie przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, także powszechnego (pamiętajmy nawet lekkiego).**

Na koniec, podsumowując, spróbujmy zrozumieć, że wszechmocny i miłosierny Bóg sprawia, że to wszystko, co jest ludzkie, zostaje usuwane, a w czystości dokonuje się prawdziwe nas oczyszczenie (por. św. Katarzyna z Genui).

Alicja Bednarz

i INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

Intencja Żywego Różańca na miesiąc listopad

*O godne przeżycie ROKU WIARY
oraz za wszystkich wiernych zmarłych
z naszej parafii i krewnych*

Statystyka parafialna - wrzesień 2012 r.:

Sakramentu chrztu udzielono 5 dzieciom

W związek małżeński wstąpiły 2 pary

Msze Święte:

Niedziele i Święta: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00

Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biurowie parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

**Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew**

ul. Jodłowa 15; www.chk.tczew.pl

Tel. 58 5338929 Ks. Proboszcz **Janusz Gojke**

Tel. 58 5325925 Ks. Wikariusz **Adam Muszkiewicz**

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 58 531-57-30